

САДРЖАЈ:

1. УВОД 1
2. МЕЂУНАРОДНИ ТРАНСПОРТ 2
 - 2.1. Опште карактеристике транспорта 2
 - 2.2. Економски значај транспорта 3
 - 2.3. Регулатива међународног транспорта 5
3. ОСИГУРАЊЕ У ТРАНСПОРТУ 7
4. ЗАКЉУЧАК 9
5. ЛИТЕРАТУРА 10

1. Увод

Са развојем индустрије упоредно се развијала и транспортна дјелатност. У пракси већ дуже вријеме функционише већи број видова савременог транспорта: друмски, речни, поморски и ваздушни. Они заједно чине привредну грану – грану транспорта. Постоји међународни транспорт, унутрашњи транспорт и транспорт цијевима.

У оквиру транспорта робе постоји осигурање робе у транспорту. Осигурање је правни акт чија је суштина економске природе. Осигурање омогућава да се обнове економска добра која би у претпостављеном случају била изгубљена, уништена или оштећена.

2. МЕЂУНАРОДНИ ТРАНСПОРТ

2.1. Опште карактеристике транспорта

Међународни транспорт означава дјелатност преношења робе (терета) трећих лица из отправног места које се налази на територији једне земље, у упутно место које се налази на територији друге државе. Роба се непрекидно транспортује из места производње у место потрошње.

Транспортна дјелатност се јавља и као споредна дјелатност разних произвођача и других привредних предузећа (фабрике, рудници, прехрамбени произвођачи и сл.). Ту се ради о унутрашњем транспорту; односно превозу сопствене робе сопственим превозним средствима.

Међутим, овај транспорт као и транспорт људи, вести и енергије нису предмет проучавања. Технолошки, транспорт је условљен са три битна елемента; пут којим се роба транспортује, превозно средство и погонска снага превозног средства.

Преношење робе у почетку се обављало само на копну. Потом је, са развојем цивилизације, роба транспортована железницом. И водени токови су се користили као транспортни пут – ријеке, језера, мора и канали. И наравно, у последњем веку транспортни пут постаје и ваздух.

Тек је парна машина као епохалан проналазак – омогућила савремену индустријску производњу, што је допринело брзом развоју транспорта. У копненом саобраћају као нови вид транспорта постаје железница, а у воденом транспорту – пароброд. Даљи замах развоју погонских снага да је проналазак и примена мотора са унутрашњим сагоријевањем. У последњем веку као погонска снага увелико је коришћена електрична енергија.

Савремени видови транспорта су жељезнички, друмски, поморски, ријечни, ваздушни и „непокретни транспорт“, односно транспорт цијевима. Цијевима се на велику даљину транспортују сирова нафта, нафтни деривати, плин, велике количине течности.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com